

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Zarasai | 1955 m. balandžio mėn. 8 d. | Penktadienis
Nr. 41(1159) | Kaina 15 kap.

Svarbūs kultūros-švietimo įstaigų uždaviniai

Kolūkinė valstietija sprendžia dabar grandiozinį tolesnio žemės ūkio pakėlimo uždavinį. Itin daug reikia padirbėti sprendžiant šį uždavinį mūsų rajono kolūkiams. Juk tiek laukų derlingumą, tiek gyvulininkystės produktyvumą daugumai jų teks padidinti kelis kartus.

Kad galėtų to pasiekti, reikia ir žinių, ir sumanumo, ir aukšto darbo aktyvumo.

Į pagalbą kolūkiams čia turi ateiti kaimo kultūros-švietimo įstaigos. Jų žinioje yra daug medžiagos ir priemonių, įgalinančių padėti kolūkiams plėsti savo akiratį, ginkluotis naujosios žemės ūkio mokslų žiniomis, įsisavinti pirmųjų patyrimą. Speciali literatūra, periodika, sieninė spauda, pirmųjų pasisakymai, paskaitos—tai vis priemonės, kuriomis kultūros-švietimo įstaigos turi padėti kolūkiams kovoje už sėkmingą išsprendimą žemės ūkiui iškeltų uždavinių.

Rajone yra visa eilė kaimo kultūros-švietimo įstaigų darbuotojų, kurie įvertina savo darbo svarbą ir nesigaili jėgų bei energijos teikdami pagalbą kolūkiui. Neseniai Bikėnų klubo-skaityklos vedėju padėjo dirbti komjaunuolis Gudvalkis. Jis iš pirmų savo darbo dienų pradėjo gilintis į „Tarybų Lietuvos“ kolūkių gyvenimą, buvoti laukininkystės brigadose, gyvulininkystės fermose. Tai leidžia jam gerai žinoti padėti kolūkyje, atitinkamai nukreipti kultūrinį-masinį darbą, kad jis padėtų kolūkiams jų kovoje už esamų trūkumų nugalėjimą ir už tolesnį laimėjimų pasiekimą.

Turmanto, Mukulių klubo-skaityklos plačiai vysto pasikaltinę propagandą, rengia kolūkiams populiarius vakarus, kurių programa surišta su kova už kolūkių stiprinimą, reguliariai išleidžia sieninius laikraščius, rengia pirmųjų pasisakymus.

Vis dėlto savo žinioje turimas priemonės rajono klubo-skaityklos ir bibliotekos išnaudoja nepakankamai.

Garsinis laikraščių skaitymas rengiamas labai retai. Ir kas svarbiausia—skaitoma iš laikraščių medžiaga nesurišama su kolūkių gyvenimu, su konkrečiais uždaviniais. Labai maža skaitoma paskaitų žemės ūkio klausimais, apie pirmųjų darbo patyrimą. Visiškai atitrūko nuo kolūkių gyvenimo Bernotiškių klubo-skaitykla (vedėja drg.

Šatkauskaitė). Pati vedėja dažniau būna Zarasuose, negu skaitykloje, o brigadose ir fermose ji beveik niekada nepasirodo. Prie klubo-skaityklos nėra aktyvo. Žinoma, toks darbas kolūkiui jokios naudos neatneša.

Daugelis kaimo bibliotekų labai blogai propaguoja kolūkių tarpe knyga. Dėl to kolūkiečiai ją skaito labai mažai. Pvz., „Bolševiko“ kolūkių bibliotekoje, kur vedėja dirba drg. Kiseliuva, yra tik devyni skaitytojai-kolūkiečiai.

Labai blogai propaguojama žemės ūkio literatūra. Nė viena biblioteka nesurengė šiais metais nei klausimų-at-sakymų vakaro, nei skaitytojų konferencijos žemės ūkio temomis.

Šiuo metu kultūros-švietimo įstaigoms nėra svarbesnio uždavinio, kaip TSKP CK sausio Plenumo nutarimų propagavimas ir kolūkių mobilizavimas jiems įvykdyti. Tam reikia panaudoti visas kultūros-švietimo ir politinio-masinio darbo formas.

Kolūkiuose šiemet plačiu mastu įdiegiama nauja kultūra—kukurūzai. Klubai-skaityklos, bibliotekos, pasitarę su kolūkių valdybomis ir žemės ūkio specialistais, turi išvystyti atskiriamąjį darbą apie kukurūzų reikšmę pašarų bazelį papildyti, apie jų auginimą. Ligi šiolie tačiau šiuo klausimu neužsiiminėja nė viena kaimo kultūros-švietimo įstaiga. Tai nedovanotinas apsilėidimas, kuris turi būti kuo greičiausiai pašalintas.

Rimtesnį dėmesį reikia skirti kolūkių darbo aktyvumo pakėlimui. Pasikalbėjimais, sienlaikraščių medžiaga, satyriniais sienlaikraščiais reikia kovoti prieš tinginius, darbo drausmės pažeidėjus, nustatyti prieš juos visuomeninę nuomonę, parodyti, kokią jie daro žalą savo elgesiu visam kolūkiui, kolūkiams. Jiems priešpastyti reikia darbo pirmūnus.

Kultūros-švietimo įstaigos sėkmingai galės dirbti tik tada, jeigu joms nuolat vadovaus kultūros skyrius, kolūkių partinės organizacijos.

Nuolatinis vadovavimas, tamprus ryšys su kolūkių masėmis užtikrins kultūros-švietimo įstaigų darbo pagerinimą, sėkmingą išsprendimą joms keliamų svarbių uždavinių.

VIENINGA TARYBINIŲ ŽMONIŲ, VISO PASAULIO DORŲJŲ ŽMONIŲ VALIA UŽKIRS KELIĄ KARUI!

Laimingą gyvenimą užtikrina taika

Įvyko bendras „Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelės kolūkiečių susirinkimas, skirtas Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimuisi prieš atominio karo rengimą apsvarstyti. Kolūkiečiai vieningai išreiškė savo tvirtą stebėjimą visomis jėgomis prisidėti prie taikos išsaugojimo pasaulyje, griežtai pasmerkė naujo karo kursytojų kėslus.

—Karas—tai žmonių nelaimė, —trūkčiojančiu iš senatvės balsu kalbė II laukininkystės brigados kolūketis F. Jastrebovas.—Tą ne vienas iš mūsų skaudžiai patyrė. Štai iš paskutiniojo karo negrįžo daug mūsų, čia susirinkusių artimųjų... Negrįžo ir mano sūnus. Ir kada Amerikos ir Anglijos imperialistai vėl bando sukurstyti karą, panaudoti prieš tautas atominį ginklą, —aš pareiškiu tvirtą ne karui. Mums laimingą gyvenimą gali užtikrinti tik taika. Taiką mes iškovosime prijungdami savo valią prie taikos jėgų valios para-

šais po Kreipimusi ir savo stropiu darbu stiprinant mūsų Tėvynę.

Su ašaromis akyse Kiemionių klubo-skaityklos vedėja P. Gudkova papasakojo, kaip imperialistų sukeltas karas jai atėmė tėvą, brolių, sunaikino milijonus žmonių, troškusių laimingo gyvenimo.

—Imperialistų kėsmai suduž, —tvirtai pareiškia ji.—Karas tik saujelei imperialistų naudingas, bet ne darbo žmonėms. Ir vieningoje kovoje viso pasaulio darbo žmonės, vadovaujami mūsų Tėvynės, pasmaugs imperializmo žvėrį, jeigu jis išdrįs užpulti taikos stovyklą.

Susirinkimas, pasmerkęs atominio karo kursytojus, priimtame nutarime įsipareigojo aktyviau įsijungti į kolūkių stiprinimo reikalą, taiką stiprinti vieningu darbu. Pasibaigus susirinkimui, kolūkiečiai vieningai pasirašė po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi.

V. Šakalys

Mūsų reikalas teisybės—mes nugalėsime

Jau seniai JAV ir Anglijos politiniai ir kariniai veikėjai per spaudą, radiją, viešais išstojimais propaguoja karą prieš taikos ir demokratijos stovyklą, ruošdamiesi panaudoti jame atominį ginklą ir kitus masinio naikinimo ginklus.

Imperialistai tikėjosi atominio šantažo keliu įbauginti pasaulio tautas, priversti jas paklusti Amerikos milijardierių užgaidoms. Tačiau jie apsiriko. Atominis šantažuotojų politika sukėlė didelį ir vieningą pasaulio tautų pasipiktinimą.

Kaip ir viso pasaulio dorieji žmonės, mes, tarybiniai žmonės, stojame už taiką, už atominės energijos naudojimą taikiems tikslams, darbo žmonių gerovei pakelti, padaryti gyvenimą dar gražesnį.

Taikos jėgos didelės. Jų priešaky—tokios dvi galingos valstybės, kaip Tarybų Sąjunga ir Liaudies Kinija. Grasindami šioms jėgoms, imperialistai ruošia sau pražūtį. Jeigu agresoriams pavyktų sukelti naują karą, jie

savo grobikiškus nagus nudegs dar skaudžiau, negu juos nudegė Hitleris su savo bendrininkais. Mūsų reikalas—taikos reikalas. Jis teisybės. Jo reikalauja visa pažangioji žmonija. Todėl mes nugalėsime.

Zarasų Marytės Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokytojai, padėdami savo parašus po Kreipimusi, pasiryžta dirbti dar geriau, auklėti jaunąją kartą, vertą komunizmo statytojų vardo. Tuo mes prisidėsime prie taikos visame pasaulyje sustiprinimo reikalo.

Mes pilnai remiame V. M. Molotovo žodžius, pasakytus TSRS Aukščiausiosios Tarybos antroje sesijoje, kur jis nurodo, kad tarybinė liaudies karo nenori, gi... jeigu jau teks—mes sugebėsime apginti save“. Tokia dviasia mes auklėsime ir savo auklėtinius.

P. Šaltis

Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos direktorius

Nuotraukoje: Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos mokytoja Bronė Bobinienė, pionierių vadovė Elena Beinoraitė, mokytojas Alfonsas Indrulis ir valytoja Juzefa Škiutaitė pasirašo po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi.

M. Deičo nuotr.

Karo kurstytojais pralaimės

Daugiau kaip šimtas kolūkiečių susirinko į „Garbingo darbo“ kolūkių valdybą, kur įvyko susirinkimas, skirtas pasirašymui po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi. Susikaupe klausosi susirinkusieji Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi.

Ne vieno kolūkiečio akyse sužibo ašara, kal atėjusieji pasveikinti susirinkimo Cėpukiškių pradinės mokyklos pionieriai deklamavo eilėraščius apie taiką, apie draugystę, smerkė tuos, kurie nori atimti iš jų šviesią vaikystę, ruošdami naikinantį karą, — JAV ir Anglijos imperialistus.

Kiekvienas susirinkimo dalyvis jautė, kad nuo taikos išsaugojimo priklauso ne tik jo laimė, o ir jaunosios kartos ateitis: ji neturi būti drumsčiama karo audrų.

Žodį gauna Zatokų apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Pračukas. Jis kalba apie tai, kaip auga taikos šaltinukų judėjimas visame pasaulyje, kaip prie taikos ir demokratijos stovyklos, vadovaujamos Tarybų Sąjungos, jungiasi visa pažangioji žmonija. Jis kviečia visus susirinkusiuosius vieningai pasirašyti po Kreipimusi, taikos reikalą stiprinti pasiaukojamu darbu kolūkių laukuose.

—Mes kuriame, dirbame, siekiame gyventi su visomis valstybėmis taikiai ir draugiškai, —kalba trečiosios laukininkystės brigados brigadininkas drg. Radzevičius, —mes norime, kad mūsų vaikai gyventų dar geriau, kad jiems netektų pergyventi tų karo baisenybių, kurias teko pergyventi mums. Todėl mes už taiką.

—Bet jeigu imperialistai išdrįs pakelti prieš taikos jėgas ginklą, tai jie sutiks traukiantį atkirtį, — tęsia jis. — Mūsų šalis, liaudies demokratijos stovykla tvirta kaip niekuomet. Mes mokėsime apginti savo šviesų gyvenimą nuo imperialistinių grobikų.

—Atominė energija—didelis mokslo atradimas, —kalba mokytoja drg. Vasiljeva. —Jis gali atnešti žmonijai daug naudos. Gi imperialistai nori šią energiją nukreipti naikinimui. Mes, tarybiniai žmonės, kaip ir visa pažangioji žmonija, gėdos dėme antspauduojame šiuos išsigimėlius, siekiančius didžiausią žmonių tradimą naudoti griovimui. Karo kurstytojai pralaimės, nes prieš juos visos pažangiosios pasaulio jėgos, o jos žymiai viršija karo kursytojų jėgas.

Susirinkusieji vienas po kito padėjo savo parašus po Kreipimusi.

„Garbingo darbo“ kolūkių nariai ne tik parašais, o ir darbu stiprina taikos reikalą. Dabar jie su dvigubu spartumu ruošiasi pavasariui, kad galėtų sėkmingai atlikti sėją ir išauginti aukštą derlių.

Z. Černiauskaitė

I naujus kolūkinės santvarkos laimėjimus!

Kolūkinės santvarkos pergalės dėka mūsų šalies žemės ūkis tapo stambiausiu, labiausiai mechanizuotu žemės ūkiu visame pasaulyje. Kolūkinė santvarka įrodė savo jėgą ir gyvybingumą, savo pranašumą prieš individualinio ūkininkavimo būdą.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė suteikė valstietijai didžiulę paramą stiprinant kolūkius organizaciniu ir ūkiniu atžvilgiais. Sukurtas gausus tinklas mašinų traktorių stočių, kurios aprūpintos naujausia šiuolaikine technika. MTS dabar tapo lemiamą jėgą kolūkinėje gamyboje. Pertvarkyti žemės ūkį socialistiniais pagrindais ir apginkluoti jį priešakinę technika įgalino galingsi industrijos išvystymas. Tik dėka sparčiai augančios sunkiosios pramonės, socialistinis kaimas nenutrūksta srove gauna puikius traktorius ir kitas tobuliausias žemės ūkio mašinas. Vien tik 1954 m. pramonė patiekė žemės ūkiui 137 tūkstančius bendros paskirties traktorių (skaičiuojant penktolikajėgiams), 46 tūkstančius kaupiamųjų traktorių, 37 tūkstančius grūdų kombinų ir daug kitų mašinų.

Gausi technika sudarė galimybes įsivartinti didžiulį naują grūdų aruodą. Praėjusiais metais buvo suarta 1954-55 metų sėjai 17 milijonų 600 tūkstančių hektarų plėšinių ir dirvonų. Pirmieji laimėjimai įsivartinant naujas žemes įgalino padidinti bendrąjį grūdų surinkimą ir, nepaisant sausros eilėje svarbių rajonų, padidinti žymiai daugiau grūdų, negu 1953 m.

Nenutrūkstant pakilimo keliu žengia Tarybų Lietuvos kolūkinė valstietija. Sustambinus smulkias žemės ūkio arteles, respublikoje yra 1809 kolūkių. Vidutiniškai vienam kolūkiui tenka po 2360 ha žemės, tame tarpe po 1420 ha ariamos. Dėka broliškiųjų tarybinių tautų nesavanaudiškos paramos, šiuo metu respublikoje yra sukurta 135 MTS. Perna mašinų traktorių stotys atliko žemės ūkio darbų 297 tūkstančiais hektarų, skaičiuojant minkštu arimu, daugiau, negu 1953 m.

Kolūkiuose atliktas didelis darbas vykdant TSKP CK rugsėjo Plenumo bei paskesnius partijos ir vyriausybės nutarimus. Žymiai išplėsti daugiamečių žolių, bulvių, cukrinių runkelių ir vienmečių žolių pasėlių plotai.

Per praėjusius metus galvijų skaičius kolūkiuose padidėjo 17000 vienetų, tame tarpe 15000 karvių. Kiaulių skaičiaus padidinimo planas įvykdytas 100,2 procento,

avių—112,7 procento. Pieno primelžimas iš kiekvienos karvės per metus padidėjo 105 litrais palyginti su 1953 m.

Smarkiai išaugo kolūkių piniginių pajamos. 1953 m. per 9 mėnesius, t. y. iki spalio 1 d., respublikos kolūkių piniginių pajamų turėjo 154 milijonus 200 tūkstančių rublių, o 1954 m. per tą patį laikotarpį turėjo 226 milijonus 700 tūkstančių rublių.

Yra nemaža kolūkių, kurie pasiekė aukštus rodiklius vystant visas žemės ūkio šakas. Perna, nepilniais duomenimis, buvo 54 kolūkių, kurių pajamos sudarė daugiau kaip po 1 milijoną rublių, vietoj 17 kolūkių 1953 metais.

Didelius laimėjimus pasiekė Šakių rajono Lenino vardo kolūkis. Pieno primelžimas praėjusiais metais padidėjo 731 kg palyginti su 1953 m. ir sudarė 2223 kg iš kiekvienos karvės. Atskiros melžėjos, kaip Mockaitienė, Sprindžiūnienė ir Mautaitė, iš joms priskirtų karvių primelžė daugiau kaip po 3000 kg pieno. Kiekvienam 100 ha ariamos žemės pagamina po 23 centnerius mėsos, o kiaulienos lyginamasis svoris bendrose mėsos paruošose sudarė 65 procentus. Produkcijos didėjimas užtikrina smarkų pajamų augimą. Vien tik iš gyvulininkystės kolūkis gavo per metus daugiau kaip milijoną rublių, o už pristatytą linų produkciją—900 tūkstančių rublių. Iš viso artelės pajamos per 1954 metus sudaro beveik du su puse milijono rublių.

Didėjančios visuomeninio kolūkių ūkio pajamos užtikrina gausų atlyginimą kolūkiečiams už darbadienius. Pavyzdžiui, Linkuvos rajone išduodama vidutiniškai už darbadienį po 2-3 kilogramus grūdų ir po 5-6 rublius pinigais. Daug išduoda už darbadienius ir daug kitų respublikos kolūkių. Štai Marijampolės rajono Černiachovskio vardo kolūkio kiaulių šėrikė Kazickienė išdirbo 800 darbadienius, o jos dukterė—600. Už šiuos darbadienius jos gavo 4 tonas 200 kg grūdų ir apie 8000 rublių. Be to, kaip papildomas atlyginimas joms išduota 9 paršeliai po dvylika kilogramų svorio ir 180 kg kiaulienos. Buvęs šio kolūkio kiaulių fermos vedėjas Mykolaitis vien tik papildomo atlyginimo gavo 619 kg kiaulienos.

Priešakinių kolūkių patyrimas vaizdžiai rodo, kokios milžiniškos galimybės glūdi kolūkinėje santvarkoje. Jis taip pat rodo, kad ten, kur tos galimybės išnaudojamos, sparčiai stiprėja visuomeninis

ūkis, kolūkiečiai gauna gausų atlyginimą už darbadienius. Ir, priešingai, kur visuomeninė gamyba apleista, ten išauginami žemi derliai, silpnai vystoma gyvulininkystė, žemas atlyginimas už darbadienius. Taip daugiausia būna tuose kolūkiuose, kurių nariai neįvertina visuomeninio ūkio reikšmės, neaktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje. Blogi tie artelės šeimininkai, kurie sėja vėlai ir į netręštą žemę, nesaugo visuomeninio turto. Juk kolūkių stiprėjimas ir kolūkiečių gerovė priklauso nuo jų pačių darbo. Teisingai sena liaudies patarlė sako: „Ką pasėsi, tą ir plausi“.

TSKP Centro Komiteto sausio Plenumo nutarimas iškėlė didingus uždavinius visuomeninės gyvulininkystės produkcijos gamybai padidinti. Jų įvykdymo sėkmė priklausys nuo to, kaip kolūkiečiai, specialistai ir kiti žemės ūkio darbuotojai sugebės išaiškinti ir mobilizuoti visus vidinius rezervus. O tie rezervai yra labai dideli. Apie didžiules galimybes jiems išnaudoti liudija pirmaujančių kolūkių pasiekti rodikliai palyginus su atsiliekančių kolūkių rodikliais.

Plenumo nutarime pažymėta, kad ypatingai didelę reikšmę turi grūdų gamybos padidinimas. Didinant grūdų gamybą ir stiprinant pašarų bazę, ypač svarbus vaidmuo priklauso kukurūzų pasėlių plotų išplėtimui visuose kolūkiuose. Ši kultūra labai vertinga tuo, kad duoda daug grūdų burbuolėse ir žaltosios masės silosui. Pilnutinai įvykdyti nustatytąjį kukurūzų sėjos planą, pasėti juos tik kvadratinio-lizdiniu būdu ir gerai įtręštoje žemėje—gyvybiškas kiekvieno kolūkio reikalas.

Partijos Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos naujai nustatytoji žemės ūkio gamybos planavimo tvarka sudaro palankiausias sąlygas kuo plačiau pasireikšti kolūkių iniciatyvai vystant ūkį. Kolūkiečiai, planuodami savo ūkių gamybos išvystymą, turi giliai išnagrinėti esamus rezervus ir siekti juos išnaudoti.

Šie metai turi tapti aktyvios kovos už partijos sausio Plenumo iškeltų uždavinių vykdymą metais. Nėra abejonės, kad labai daug kas priklausys nuo to, kaip bus įvykdyta pavasario sėja. Todėl visos jėgos dabar turi būti skiriamos labai svarbiam darbų etapui žemės ūkyje—pavasario sėjai.

P. Giedraitis

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Mičiurino vardo kolūkyje neskubama

Dangaus žydrumoje jau čyrena vieversėliai, pranešdami apie pavasario atėjimą, linksmai čiurlena upeliai, visa gamta bunda iš žiemos miego. Tačiau Mičiurino vardo žemės ūkio artelėje to nesijaučia. Čia žmonės neskuba sutikti pavasarį.

Kolūkis nepasirengė pavasario sėjai. Kovo 30 dienai įvykdytas vos 7,3 proc. Ruošiti durpių kolūkiečiai dar nepradėjo. O juk šiems uždaviniams sėkmingai įvykdyti yra visos sąlygos. Artelėje yra 25 darbingi vyrai, 91 moteris ir 23 paaugliai. Yra 82 darbiniai arkliai. Vežti trąšas kolūkiui padeda traktoriai. Tačiau šie galimybės nepanaudojami. Didesnė kolūkiečių dalis dabar visiškai nedalyvauja kolūkinėje gamyboje. Antroje laukininkystės brigadoje, vadovaujamoje drg. Kazimino, iš 17 darbingų vyrų ir 25 moterų dirba vos pusė vyrų ir 1-2 moterys. Panaši padėtis ir III laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. Kušeliauskas). Šioje brigadoje yra ir tokie žmonės, kuriems asmeniniai interesai yra svarbesni už visuomeninius. Pavyzdžiui, kolūketis Kazys Biveinis vietoje to, kad dalyvautų mėšlo iš-

vežimo į kolūkio laukus darbuose, užsiėmė savo pasodų bino sklypo pataršimu, o kolūkio darbus neišleina. Tai daroma brigadininkui drg. Kušeliauskui leidus.

Kolūkyje ir MTS traktorius panaudojamas ne pagal paskirtį. Vietoje to, kad panaudotų traktorių mėšlui ir durpėms vežti, veža juo cementą ir kitas statybines medžiagas, nors tam būtų galima panaudoti kolūkio sunkvežimį.

Traktorius dažnai stovinėja vien dėl to, kad pirmos laukininkystės brigados, kur dirba šis traktorius, brigadininkas drg. Pūslis nesirūpiną jo pakrovimu, nepanaudoja jo trąšoms vežti.

Toks organinių ir vietinių trąšų išvežimo uždelsimas gali privesti prie to, kad laukai pasilikis nepatręšti, o tai reiškia, kad vėl bus gautas menkas derlius.

Mičiurino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai turi rimtai pagalvoti apie susidariusią padėtį su mėšlo ir durpių išvežimu ir esantį pradedti ruošti trąšas, tam panaudojant visą savo traukiamąją jėgą ir MTS traktorių.

M. Biveinis

Laukite, kol ištirps sniegas

— Laukite, kol ištirps sniegas, — trumpai atsako pirkėjams Zarasų vartotojų kooperatyvo ūkinių prekių parduotuvės Nr.15 vedėjas drg. Pletas, jiems prašant langams stiklo. O kai pirkėjai, nesuprasdami tokio atsakymo, stebisi, prie ko čia sniegas, parduotuvės vedėjas jiems paaiškina:

— Stiklo turime, bet pardavinėsime jį, kai ištirps sniegas. Mat, stiklų dėžės guli sukautytos ledo ir užpustytos sniegu.

Pirkėjai, žinoma, nepatenkinti tokio atsakymu ir jie piktinasi.

„Reikia pasiskusti kooperatyvo pirmininkui“, — dažnai išgirsi minėtoje parduotuvėje.

Tačiau pirmininkas drg. Šileikis irgi taip atsako: laukite, kol ištirps sniegas.

Įdomu, kam drg. Pletas laiko stiklą lauke, kai prie krautuvės yra erdvus sandėlys? Gal sandėlyje neužtenka vietos stikliui? Ne. Juk sandėlyje laikomos tuščios dėžės, kurių vietoje būtų galima sudėti prekes.

Drg. Pletas nerimtai žiūri į pirkėjų poreikius, o Zarasų kaimo vartotojų kooperatyvo pirmininkas drg. Šileikis, būdamas abejingas viskam, talkostosi su šiais trūkumais prekybos tinkle ir nereikalauja iš savo darbuotojų pagerinti darbą, pašalinti trūkumus.

M. Martinaitis

40 ha kukurūzų augins jaunimas

Neseniai „Tarybų Lietuvos“ kolūkio komjaunuoliai atdarame komjaunimo organizacijos susirinkime sudarė 4 komjaunimo jaunimo grandis kukurūzams auginti — po 6 žmones kiekvienoje. Visos grandys įsipareigojo išauginti po 10 hektarų kukurūzų. Komjaunimo jaunimo grandims vadovauja

geriausiai kolūkio komjaunuoliai ir jaunuoliai, kaip drg. drg. Lamanauskas, Blekys, Kliškauskas. Visos grandys įsijungė į tarpusavio socialistinį lenktyniavimą.

Šiuo metu grandys veža į sklypus, skirtus kukurūzams, vietines trąšas.

L. Predkelis

Rūgščioms dirvoms kalkinti

Stalino vardo kolūkyje yra daug rūgščių dirvų, kurių derlingumas žemas. Jų derlingumui pakelti kolūkiečiai gabena kalkių purvą. Šiame darbe aktyviai dalyvauja kolūkiečiai drg. drg. Rožkovas,

Paltovkinas, Ramanauskas ir Stoma. Jie jau atvežė 40 tonų kalkių purvo.

Viso kolūkis šiais metais numato įkalkinti 60 ha plotą rūgščių dirvų.

S. Poprockas

Melžėja premijuota automobiliu „Pobeda“

Visasąjunginės žemės ūkio parodos vyriausiasis komitetas apdovanojo VŽOP dalyvę Rovno srities Ostrogo rajono Stalino vardo kolūkio melžėją Mariją Polikarpovną Poliščiuok didžiuoju aukso medaliu ir premijavo lengvoju automo-

biliu „Pobeda“. Praeitais metais Marija Polikarpovna primelžė iš kiekvienos iš dešimties jai priskirtų karvių vidutiniškai po 5.295 litrus pieno iš kiekvienos.

Šiais metais drg. Poliščiuok iniciatyva srities melžėjos iš-

vystė socialistinį lenktyniavimą už 5.500 litrų pieno primelžimą iš kiekvienos karvės. Savo naujus įsipareigojimus melžėja garbingai vykdo. Iki balandžio 1 d. ji primelžė po 2.000 litrų pieno iš karvės. (TASS—ELTA).

Nauja planavimo tvarka įgyvendinama

Kursko srities Chomutovkos rajono Kalinovkos kaimo kolūkiečiai nutarė per metus dvigubai padidinti grūdų gamybą ir per dvejus-trejus metus įvykdyti TSKP CK sausio Plenumo užduotis gyvulininkystės produktų gamybos srityje

Mūsų kolūkis visai neseniai buvo atsilikantis ūkis. Pakanka pasakyti, kad 1952 metais artelės piniginės pajamos sudarė tik 382 tūkstančius rublių, pieno primelžimas iš vienos karvės šiek tiek viršijo tūkstantį kilogramų. Menki buvo ir žemės ūkio kultūrų derliai. Antai, grūdinių kultūrų mes surinkdavome 7-8 centnerius iš hektaro, bulvių—75 centnerius, kanapių pluošto—tik pusantro centnerio ir t. t.

Dėl to kolūkiečiai mažai gaudavo už darbdienius natūralinių ir piniginių pajamų.

Kaip gi rasti kelius susidariusiam atsilikimui įveikti? Nuo ko reikia pradėti, kad per trumpą laiką būtų padidinta žemės ūkio produktų gamyba, sustiprintas kolūkio visuomeninis ūkis? Šie klausimai visu aštrumu iškilo mums tomis dienomis, kai mes studijavome TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimus ir svarstėme priemones jiems įgyvendinti.

Kiekvienas kolūkis turi kažką savo, kas išskiria jį iš kitų tarpo. Vieniems — tai medvilnė, kitiems — pieninė gyvulininkystė, tretiems — cukriniai runkeliai, ketvirtiems — sodai bei vynuogynai ir t. t. Tokia pagrindinė kryptis turi būti ir pas mus, kalbėjo kolūkiečiai.

Ir mes radome kultūrą, kuri, esant rūpestingai pažūrai į ją, galėjo per trumpą laiką sustiprinti kolūkio ekonomiką, pakelti kolūkiečių materialinę gerovę. Tokia kultūra mūsų sąlygomis yra kanapės. Mes emėmės toliau tokios ūkio šakos, kuri gali atnešti kolūkiui didžiulius turtus. Tokia šaka yra gyvulininkystė, visų pirma kiaulinių ūkių ir pieninių gyvulių ūkis.

Į kovą už gausius kanapių derlius buvo sukelti tikrąja žodžio prasme visi kolūkiečiai. Kolūkio susirinkime, brigadų susirinkimuose buvo iškeltas uždavinys duoti į kiekvieną hektarą kanapėms skirtos žemės ne mažiau kaip 30 tonų mėšlo. Tam buvo panaudotos tiek kolūkio trąšos, tiek ir trąšos, susikaupusios kolūkiečių ūkiuose. Mums pavyko likviduoti nuasmeninimą kanapių priežiūroje ir pasiekti, kad žmonės atsakytų už kiekvieną pasėlių hektarą. Žinoma, daug kas priklausė čia nuo MTS, nuo to, kokiais terminais ji atliks laukų darbus. Reikia pasakyti, kad Chomutovkos MTS kolektyvas padėjo mums atlikti laukų darbus tais terminais, kokiais atlieka juos priešakiniai kolūkiai. Didelę konkrečią pagalbą mums teikia partijos rajono komitetas.

Didelis darbo įtempimas įgalino mus per vienerius metus pasiekti tokį rezultatą, kokio mes neturėjome per penkerius ankstesnius metus, paimtus kartu. Jeigu 1952 metais kanapių sėmenų derlius sudarė 45 kilogramus iš hektaro, tai 1954 metais — 6 centnerius ir hektaro. Jeigu 1952 metais kolūkis pristatė

115 centnerių pluošto, tai 1954 metais—774 centnerius.

Piniginės pajamos, kaip aš jau kalbėjau, 1952 metais sudarė 382 tūkstančius rublių, 1953 metais—687 tūkstančius rublių, o 1954 metais—3 milijonus 240 tūkstančių rublių, t. y. beveik penkis kartus daugiau. Nepaisant nepalankių klimato sąlygų, kolūkiečiams ir mechanizatoriams pavyko grūdinių kultūrų derlingumą, palyginti su 1953 metais, padidinti vidutiniškai daugiau kaip 3 centneriais iš hektaro.

Be valstybinių kreditų kolūkyje 1954 metais buvo pastatyta 400 tūkstančių rublių vertės kiaulidė, du 120 tūkstančių rublių vertės siloso bokštai, mynimo-džiovinimo punktas pirminiam kanapių apdirbimui, vandentiekis gyvulininkystės patalpoms—240 tūkstančių rublių vertės, įgyta 75 tūkstančių rublių vertės elektrinė. Visuomeninio ūkio sustiprinimo ir išvystymo pagrindu pakilo kolūkiečių pajamos. Praeitais metais už kiekvieną darbdienį išduota po pustrėčio kilogramo grūdų ir daugiau kaip po 12 rublių pinigais.

Tačiau mums iki praėtų metų nepavyko pasiekti šiek tiek žymesnių laimėjimų vystant gyvulininkystę, didinant gyvulininkystės produktų gamybą.

Negalima pasakyti, kad kolūkiečiai nesirūpino gyvulininkyste. Mus jaudino menkas gyvulių produktyvumas, mes supratome, kad jis yra pašarų trūkumo padarinys. Bet pašarų problemos išsprędimo mes ieškojome neteisingu keliu. Kolūkiečiai, vykdydami planines užduotis, plėtė žolių pasėlius, didino miežių ir kitų mažai derlingų kultūrų plotus. Todėl pašarinių kultūrų pasėliai didėjo, o pašarų kiekis beveik neaugo. Ir tai nenuostabu. Mūsų sąlygomis, pavyzdžiui, miežiai duoda ne daugiau kaip 7—8 centnerius iš hektaro. Esant tokiam derliui, net jeigu mes dešimteriopai padidintume plotą miežiams, koncentruotų pašarų vistiek neužtektų.

(Duomenys apie 1954 metus)

Kultūra	(Duomenys iš hektaro)		Gauta pašarinių vienetų už sunaudotą darbdienį
	Derlius vienetais cent.	Proc. palyginti su kukurūzais	
Kukurūzai:			
pieninės-vaškinės brandos burbuolės stiebai	105	4.200	
	207	3.105	
		7.305	100
Cukriniai runkeliai:			
šaknys	160	4.000	
lapai	80	1.600	
		5.600	77
Bulvės:	162	4.860	66
Pašariniai runkeliai:			
šaknys	220	3.080	
lapai	70	700	
		3.780	52
Miežiai:			
grūdai	8	960	
šiaudai	10	300	
		1.200	17

Iš šių duomenų matyti, kad ne miežiai ar kuri nors kita kultūra, o kaip tik kukurūzai yra mažiausiai darbo reika-

Žemiau spausdinama šio kolūkio agronomo drg. D. VANINO kalba centrinės juodžemio juostos sričių žemės ūkio darbuotojų pasitarime Voroneže.

Išėjį iš susidariusios padėties mums parodė TSKP Centro Komiteto sausio Plenumas. Priimtoji sutinkamai su Plenumo nutarimu nauja planavimo kolūkiuose tvarka atvėrė mums neribotas galimybes didinti grūdų gamybą, kuri yra pagrindas gyvulininkystei ir kitoms žemės ūkio šakoms pakelti. Mes gavome galimybę patys planuoti pasėlius, pasirinkti tas kultūras, kurios yra naudingiausios mūsų kolūkio sąlygomis, kurios įgalina per trumpą laiką padidinti žemės ūkio produktų gamybą ir pristatymą valstybei.

Svarstydami TSKP CK sausio Plenumo nutarimą, mūsų artelės kolūkiečiai emė ieškoti rezervų, kurie įgalintų ne 1960 metais, o žymiai anksčiau smarkiai padidinti grūdų ir pagrindinių gyvulininkystės produktų gamybą.

Nuo ko mes pradėjome darbą, ieškodami galimybių žemės ūkio gamybos lygiui pasiekti per trumpesnį laiką, negu yra numatęs TSKP CK Plenumas? Mes pradėjome, atrodytų, nuo paprasto, bet gyvybiškai reikalingo dalyko: apskaičiavome, kiek produkcijos, lygiai sunaudojus darbo, duoda kiekviena kultūra, auginama kolūkyje. Tai atvedė mus į svarbias išvadas.

Iki šiol, pavyzdžiui, buvo manoma, kad daugiausiai darbo reikalaujanti kultūra yra kukurūzai. Įrodymui būdavo pateikiami faktai, kad hektarui kukurūzų sunaudojama žymiai daugiau žmogaus darbo dienų arba darbdieninių, negu miežių ir eilės kitų kultūrų hektarui. Tai, iš tikrųjų, taip yra. Bet kyla klausimas: kiek produkcijos duoda iš hektaro, sakysim, kukurūzai ir miežiai, kaip kompensuoja sugaištą žmogaus darbo dieną kiekviena kultūra?

Štai lentelė, atvėrusi mums akis į daug ką:

kultūrų pašarines vertes, įsitikinome, kad kolūkis ilgą laiką sėjo ekonomiškai ne-naudingas kultūras, kurios nepasiteisindavo. Tai tapo ypatingai aišku, kai mes praeitais metais pirmą kartą pasėjome 49 hektarus kukurūzų. Kukurūzų sausų grūdų burbuolėse derlius sudarė 60 centnerių iš hektaro, siloso masės—312 centnerių, o kukurūzų veislė „zakarpatskaja“ davė mums iš 10 hektarų ploto po 500 centnerių siloso masės (burbuolių ir stiebų).

Mūsų artelės valdyba kartu su kolūkiečiais visapusiškai išstudijavo pasėlių plotų struktūrą ir kiekvienos kultūros vertę. Remdamiesi nuodugniu esamų galimybių išstudijavimu, kolūkiečiai padarė išvadą, kad jie gali jau

1955 metais dvigubai padidinti grūdų gamybą ir tuo būdu sudaryti prielaidas tam, kad per artimiausius dvejus-trejus metus būtų smarkiai padidinta gyvulininkystės produktų gamyba. Iš kokių šaltinių bus padvigubinta grūdų gamyba? Greta visų kultūrų derlingumo kėlimo, nuostolių nuimant derlių mažinimo, svarbiausias vaidmuo didinant grūdų gamybą priklauso kukurūzams. Todėl 1955 metais mes nutarėme pasėti kukurūzų 225 hektarus, iš jų 200 hektarų grūdams pieninės-vaškinės brandos burbuolėse bei stiebams silosavimui ir 25 hektarus—žaliajam papildomajam šėrimui. Štai kaip atrodo grūdinių kultūrų pasėlių struktūra mūsų kolūkyje 1955 metams:

	1955 metai	Padidinimas (+) Sumažinimas (-) 1955 metais palyginti su 1954 m.
Ariamos žemės iš viso ha	1.300	
Grūdinės kultūros (ha)	820	
Rugiai žieminiai	200	
Kviečiai žieminiai	130	
Grikliai	69	
Soros	46	
Kukurūzai	200	+151
Vikiai grūdams	19	
Avižos	134	
Kukurūzų procentas palyginti su grūdinėmis kultūromis	24	
Bendras grūdinių kultūrų surinkimas (cnt)	16.071	+8.763
tame tarpe kukurūzų (cnt)	8.000	+7.454
Kukurūzų grūdų procentas palyginti su bendru grūdinių kultūrų surinkimu	50	

Iš šių duomenų matyti, kad per vienerius metus mes padidinome kukurūzų pasėlius bendruose grūdinių kultūrų pasėliuose iki 24 procentų, o bendruosius kukurūzų grūdų surinkimus bendruose grūdų surinkimuose—iki 50 procentų.

Iš kokių šaltinių mes padidinome kukurūzų pasėlius? Pirmą, mes nutarėme 101 hektaro plote suarti išretintus antramečius dobilus ir apsėti šį plotą kukurūzais. Antra, mes pripažinome reikalingu pakeisti kukurūzais 35 hektarus vasarinių kviečių, duodančių mūsų sąlygomis labai menkus derlius. Trečia, kolūkiečiai pakeičia kukurūzais 15 hektarų miežių, taip pat duodančių mūsų sąlygomis menkus derlius.

Iki šiol mes žiemesines kultūras planuodavome į juoduosius pūdymus. Kolūkiečiai patikrino bandymu ir įsitikino, kad galima pakeisti juoduosius pūdymus 142 hektarų plote žaliaisiais pūdymais. Žiemkenčių derlius čia

beveik nesumažėja, bet už tai mes gauname papildomą kiekį pašarų. Žaliauosiuose pūdymuose nutarta pasėti vikijų-avižių mišinį 111 hektarų plote ir kukurūzus žaliajam papildomajam šėrimui — 25 hektarų plote.

Visa tai įgalins mus smarkiai padidinti grūdų ir įvairių pašarų gamybą. Jeigu praeitais metais bendrasis grūdų surinkimas sudarė 7.308 centnerius, tai šiais metais, mūsų apskaičiavimais, jis pasieks 16 tūkstančių centnerių. Tuo būdu TSKP CK sausio Plenumo iškeltąjį uždavinį žymiai padidinti grūdų, ypač pašarinių, gamybą mes išspręsimė ne 1960, o 1955 metais, t. y. per vienerius šiuos metus. Bet kukurūzai mums tuo pačiu metu išsprędžia ne tik grūdų problemą, bet ir sultingųjų pašarų problemą. Suderinti su kitomis kultūromis, kukurūzai duos mums tokį kiekį pašarų, kokio mes neturėjome niekuomet anksčiau. Štai nedidelė pašarų sukaupimo kolūkyje lentelė:

	1954 m.	1955 m.	Padidinimas (+) Sumažinimas (-) 1955 metais palyginti su 1954 m.
Koncentruoti pašarai (cnt)	947	9.000	+8.053
tame tarpe:			
kukurūzų grūdai	546	8.000	+7.454
Sultingieji (tonų)	1.417	4.315	+2.898
tame tarpe:			
silosas iš kukurūzų stiebų (tonų)	650	3.360	+2.710
bulvės, runkeliai, melionmoliūgai (tonų)	767	955	+188
Šienas (cnt)	4.458	5.346	+888
tame tarpe:			
daugiametės žolės (cnt)	3.919	2.848	-1.071
vikavižiai (cnt)	359	2.220	+1.861
sudano žolė (cnt)	—	278	+278
Žalieji pašarai (cnt)	7.570	15.550	+7.980

(Nukelti į 4 pusl.)

itė

Nauja planavimo tvarka įgyvendinama

(Pabaiga)

Tuo būdu kolūkis per vienerius metus išsprendžia uždavinį, kaip pilnutinai aprūpinti visų rūšių gyvulius pašarais. Kukurūzų grūdai silosuotų burbuolių pavidalu bus panaudoti kiaulėms nupenėti, šerti motininėms kiaulėms ir paukščiams, karvėms (koncentruotas pašaras) ir kitiems gyvuliams. Rugpiūčio mėnesį mes rinksimė šviežias kukurūzų burbuoles ir šersime jomis kiaules. Grūdų ir sultingųjų pašarų gamybos padidinimas įgalins pereiti nuo šių metų į tvartinį-stovyklinį gyvulių laikymą. 1955-1956 metais vidutiniškai vienai karvei mes turėsime: stambiųjų pašarų—22 centnerius, tame tarpe 15 centnerių šieno, siloso iš kukurūzų stiebų—10 tonų, bulvių—2 tonas, žaliojo pašaro — 70—80 centnerių, koncentruotų pašarų — 5—6 centnerius. Pradedant nuo gegužės vidurio gyvuliai gaus žaliąjį papildomąjį pašarą—žeminius rugius, po to dobilus, vikių-avižių mišinį, kukurūzus, antrojo sėjimo vikių-avižių mišinį, atolą, o vėlai rudenį—moliūgus, daržo kultūrų atliekas ir pašarinius kopūstus.

Visuomeniniams gyvuliams pilnai aprūpinti pašarais kolūkis išskirs siloso karvėms po 10 tonų, nesiveršiuosoms karvėms — po 6 tonas, daugiau kaip metų amžiaus prieaugliui — po 3 tonas, iki metų amžiaus prieaugliui — po 2 tonas, buliams-reproduktoriams — po 6 tonas, arkliams — vidutiniškai po 2 tonas ir avims—po vieną toną. Manoma, be to, išduoti už darbadienius šerti gyvuliams, esantiems kolūkiečių asmeninėje nuosavybėje, vidutiniškai vienai karvei 6 tonas siloso ir 1 toną konservuotų burbuolių.

Turtinga pašarų bazė įgalins mus užtikrinti galingą visuomeninės gyvulininkystės pakilimą, padidinti gyvulių skaičių ir smarkiai pakelti jų produktyvumą. Gyvulininkystė taps labiausiai išvystyta ir pajamingiausia kolūkinio ūkio šaka. Iš lentelės, kuri bus pateikta žemiau, matyti, kad kolūkis pasieks TSKP CK sausio Plenumo numatytą gyvulininkystės produktų gamybos lygį ne 1960 metais, o žymiai anksčiau: mėsos — 1955 metais ir pieno—1956—1957 metais. Štai ši lentelė:

	1954 m. (ataskaita)	1955 m.	1956 m.	1957 m.	1960 m.
Karvių skaičius	47	56	94	139	155
Pieno primelžimas iš vienos karvės (kg)	1.314	2.200	2.700	3.050	3.800
Bendras pieno išmilžis (cnt)	711	1.232	2.538	4.239	5.890
Pieno gavimas 100 ha ariamos žemės, pievų ir ganyklų (cnt)	44	79	163	273	380
Kiaulių nupenėjimas (kiaulių)	25	335	400	450	600
Vidutinis vienos kiaulės gyvas svoris (kg)	93	110	120	130	130
Bendroji kiaulienos išeiga (cnt)	23,4	368	480	585	780
Bendroji mėsos gamyba (kiaulienos ir jautienos) (cnt)	164	398	542	701	988
Mėsos gamyba 100 ha ariamos žemės, pievų ir ganyklų (cnt)	10,1	25,7	35	45	63
Tame tarpe kiaulienos 100 ha ariamos žemės (cnt)	1,8	28	36	45	60
Avių skaičius	213	280	350	400	500
Vilnos (šiuksčios) prikarpimas iš vienos avies (kg)	3,2	3,6	3,7	3,8	4,0
Bendroji kiaušinių išeiga (tūkst. kiaušinių)	3,1	12	100	143	312
Kiaušinių išeiga 100 ha grūdinių kultūrų pasėlių	45	1.463	12.120	17.441	38.040

Iš šios lentelės matyti, kad mes sutelkiame savo svarbiausias pastangas ne į 1960 metus, o į 1955 ir taip pat į sekančius dvejus-trejus metus. Žinoma, apskaičiavimams svarbu imti ir 1960 metus. Bet svarbiausias uždavinys šiuo metu yra smarkiai padidinti grūdų bei gyvulininkystės produktų gamybą jau šiais metais ir taip pat sekančiais 2—3 metais. Remdamiesi savo realiomis galimybėmis, mes užplanavome padidinti išmilžį iš kiekvienos karvės nuo 1.314 kilogramų praėjusiais 1954 metais iki 2.200 kilogramų šiais metais, t. y. 886 kilogramais, ir iki 3.000 kilogramų 1957 metais. Tą patį galima pasakyti ir apie kitas produkcijos rūšis. Antai, kiaulienos gamybą 100 hektarų ariamos žemės mes padidiname nuo 1,8 centnerio 1954 metais iki 28 cent-

nerių šiais metais ir iki 45 centnerių 1957 metais. Toks didelis gyvulininkystės produktų gamybos padidėjimas galimas tik todėl, kad kukurūzai mūsų kolūkyje tampa pašarų bazės pagrindu. Net praėjusiais metais, kai mes jų sėjome tik 49 hektarus, buvo gauta tiek siloso masės, kad mes dabar šeriamo kukurūzų silosu ne tik karves, bet kiaules, avis ir net arklius. Čia reikia pastebėti, kad nė vieno pašaro gyvuliai neėda taip noriai, kaip kukurūzų silosą. Todėl visiškai suprantama, kad mūsų kolūkiečiai skiria tokią reikšmę kukurūzams — kultūrai, išsprendžiančiai iš karto du uždavinius: grūdų gamybos padidinimą ir siloso gavimą iš žaliųjų stiebų. Mūsų kolūkiečiai supranta, kad numatytiems planams įgyvendinti prireiks įtempto darbo, kiekvieno kolūkiečio sąžiningo, pasiaukojamo dar-

bo. Be stiprios darbo drausmės, be kiekvieno kolūkiečio gilaus supratimo savo atsakomybės už pavestąjį reikalą negalima išspręsti iškeltojo uždavinio. Todėl darbo drausmės stiprinimo ir darbo aktyvumo kėlimo klausimams kolūkio partinė organizacija, visi kaimo darbo žmonės teikia pirmąjį reikšmę. Šiame kelyje mes esame pasiekę esminius laimėjimus. Jeigu 1953 metais kiekvienas darbingas artelės narys išdirbo vidutiniškai 370 darbadienių, tai praėjusiais metais — jau 466 darbadienius.

Grūdinių ir techninių kultūrų derlingumo padidinimas, gyvulininkystės produktyvumo pakėlimas įgalins mus jau šiais metais padidinti pinigines pajamas iki 4 milijonų 655 tūkstančių rublių. Kolūkiečiai numato pastatyti eilę kapitalinių įrenginių. Visų pirma mes įrengsime geras tranšėjas kukurūzų burbuolėms konservuoti. Be to, pastatysime du siloso bokštus, ketureilę karvidę ir kiaulidę iš surenkamųjų gelžbetoninių konstrukcijų, veršidę ir taip pat įrengsime duobes kanapėms mirkyti. Už darbadienį numatome išduoti ne mažiau kaip 3 kilogramus grūdų ir 18 rublių pinigais. Ta proga verta priminti, kad 1953 metais mes išdavėme už darbadienį tik pusantro kilogramo grūdų ir 1 rublį 50 kapeikų pinigais. Įgyvendindami TSKP CK Plenumo nutarimus, mes tuo būdu ne tik smarkiai padidiname žemės ūkio produktų gamybą ir pristatymą valstybei, bet ir žymiai pakeliame kolūkiečių materialinę gerovę.

Perspektyvinis kolūkio išvystymo planas — visų kolūkiečių kūrybinio aktyvumo rezultatas. Prieš pradėdami jį daryti, mes apsvairstėme kiek-

vienoje grandyje, kiekvienoje brigadoje žemės ūkio produktų gamybos padidinimo galimybes, gavome iš kolūkiečių daugybę vertingų pasiūlymų. Po to parengtosios priemonės buvo pateiktos visuotiniam susirinkimui, kur buvo kuo kruopščiausiai apsvairstytos. Visa tai įgalino kuo pilniausiai atsizvelgti į esamas galimybes, išvystyti kovą už platų kolūkinės gamybos rezervų išnaudojimą. Kolūkiečiai išpareigojo šiais metais pakelti vidutinį grūdinių kultūrų derlingumą iki 19,6 centnerio iš hektaro kartu su kukurūzais. Kukurūzų gauti ne mažiau kaip 40 centnerių grūdais iš kiekvieno hektaro, išauginti kanapių sėmenų derlių 6 centnerius ir pluošto 10 centnerių iš hektaro, bulvių ne mažiau kaip 180 centnerių iš hektaro, gauti ne mažiau kaip 2.200 kilogramų pieno iš kiekvienos karvės.

Kolūkis pirmą laiką įvykdys išpareigojimus valstybei žemės ūkio produktų pristatymo srityje, atlyginimo natūra už MTS darbą srityje, sudarys laiku ir reikalingo dydžio sėklos, pašaro ir kitus visuomeninius fondus.

Numatytosios priemonės sėkmingai įgyvendinamos. Kolūkis gerai pasiruošė pavasario sėjai, turi puikios kokybės sėklą, yra paruošęs pakankamą kiekį trąšų. Pieno primelžimas iš kiekvienos karvės balandžio 1 dieną jau sudarė 876 litrus, palyginti su 300 litrų 1954 metais, arba 576 litrais daugiau, negu praėjusiais metais. Didelis kolūkiečių darbo aktyvumas yra patikima garantija, kad mūsų pristatomi išpareigojimai bus garbingai įvykdyti.

(1955 m. balandžio 4 d. „Pravda“)

Sportas

Artėja vasaros sporto sezonas. LSD „Žalgiris“ sportininkai jam stropiai rengiasi. Ypatingas dėmesys skiriamas lengvąjai atletikai. Vadovaujanti lengvosios atletikos sekcijos vadovė Č. Jarmalauskė, sportininkai tris kartus per savaitę renkami į treniruotes. Aktyviai lanko treniruotes V. Kravčikas, A. Žukauskas, K. Zalūba ir kiti.

Nuotraukoje: lengvaatlečiai eilinėje treniruotėje.

A. Garšano nuotr.

Trumpai
Instruktorių - visuomeninių seminarų organizavo balandžio 4-6 d. d. rajono Kūno kultūros ir sporto komitetas. Jame dalyvavo in-

Dienos temomis

Už raštingą iškabą

Tarybinių žmonių kultūrinis lygis nuolat kyla. Savo ruožtu auga ir jų kultūriniai poreikiai. Daugelis trūkumų, vakar atrode nereikšmingais, šiandien kelia nustebimą ir pasipiktinimą dėl jų egzistavimo.

Taip yra, pavyzdžiui, ir su iškabomis. Prie daugelio mūsų rajono įstaigų, organizacijų durų iškabos prikaltos jau gal prieš 5—6 metus. Jos nusitrynusios, nublukusios, pilnos gramatinių klaidų.

Ypatingai gausu kalbinių „prašmatnybių“ mūsų prekybinių organizacijų iškabose. Štai gastronomo skyrių pavadinimuose didžiosios raidės sumaišytos su mažosiomis, vietoje žodžio „skyrus“ kažkodėl rašoma „skurius“, nors pastarojo žodžio lietuvių kalboje iš viso nėra. Prie rajokoopsajungos sandėlio durų yra iškaba, kurioje rašoma, kad čia randasi „apkoopsajungos sandėlys Nr.1“, prekių bazė irgi dar priklauso... apkoopsajungai.

Rajono universalinės parduotuvės iškaboje nuo galūnių „ė“ dingo taškai. Be to, ir vertimas netikslus. Lietuvių kalba—universalinė parduotuvė, o rusų — rajoninė parduotuvė.

Labai blogai apiforminamos kolūkių valdybų iškabos. Štai pavyzdys — „Lenino atminties“ kolūkio valdybos iškaba:

V A L D Y B A
kolūkio „Pamet-Lenina“
Turmanto apylinkės
Zarasu r-no Liet. TSR

Dar daugiau klaidų rusiškame šios iškabos tekste. Ir čia kolūkio pavadinimas rašomas per dešimtą. Kažkodėl rašoma, kad kolūkis yra „Turmonskovo ap. Sovietsa“, nors apylinkės pavadinimas kilęs ne nuo žodžio Turmonai, o nuo Turmantas, arba, kaip vietoje įprasta sakyti, Turmonty. Taigi, apylinkė gali būti Turmantaskaja arba Turmontskaja.

Tokios klaidos rodo, kad eilės mūsų įstaigų, organizacijų ir kolūkių vadovai raštingumą laiko nereikšminga smulkmena. O tai ne smulkmena. Tai mūsų socialistinės kultūros augimo neįvertinimas, su kuo reikia ryžtingai kovoti.

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS

Pil. Orechova Julija Petrovna, gim. 1926 m., gyv. Zarasuose Gegužės 1-osios g-vėje Nr. 10 b.4, iškilė civilinę bylą dėl ištuokos pil. Orechovui Vladimirui Nikolajevičiui, gim. 1925 m., gyv. Tulos m. Zarečensko rajono Galkina g-vėje Nr. 51. Byla bus nagrinėjama Zarasų rajono liaudies teisme.